

Czytania: Dz 20,17-27; Ps 68,10-11.20-21; Aklamacja J 14,16; J 17,1-11a

Jezus przygotowuje się do męki i śmierci modląc się i wstawiając się za swoimi uczniami. Modli się za tych, którzy z nim byli i którzy za nim poszli. Najpierw zwraca się do Boga Ojca: „Ojciec nadeszła godzina!” Godzina męki i śmierci, godzina zbawienia. Jezus przygotowywał się na ten moment, wcześniej w Ewangelii powtarzał kilkakrotnie, że jego godzina jeszcze nie nadeszła, godzina objawienia zbawczej mocy Bożej i Bożych planów, godzina objawienia się Bożej Chwały. Jezus prosi Ojca, aby ta Boża chwała, Boże życie, Boże przebaczenie, Boża obecność rozciągnęła się na wszystkich ludzi. Jezus ma świadomość swojej roli, że Ojciec dał mu władzę nad każdym człowiekiem, aby wszystkich doprowadził do zbawienia do powrotu do Domu Ojca. Jezus mogli się, aby jego obecność, ale przede wszystkim jego męka i śmierć dała wszystkim życie wieczne wszystkim. Gdzie się to życie wieczne zaczyna? Zaczyna się już tu na ziemi: „a to jest życie wieczne, aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga oraz Tego, którego posłałeś Jezusa Chrystusa”. Ta znajomość Boga, nasza znajomość z Jezusem rozwija się przez osobistą modlitwę i przez zgłębianie Pisma Świętego, szczególnie Ewangelii.

Prośmy Boga abyśmy mieli to poznanie, o którym mówi Psalmista, że jest to: Bóg, który nas dźwiga co dzień, Zbawienie nasze, jest Bogiem, który wyzwala, ratuje nas od śmierci (Ps 68, 21).

o. Wiesław Jonczyk SJ